

Stilte in Tijd

Galerie Pictura - Aijenseweg 16b - 5854 PT Aijen - Noord-Limburg

Brita Seifert

The Music is Over

Pastel/kleurpotlood op
Schöllerhammer

Beeldmaat 28 x 38 cm.

Lijstmaat 53 x 63 cm

Dick van Heerde
Landschap met Leeuwen

Olieverf op doek
Doekmaat 90 x 160 cm

Hub Pollen

Het gebroken Wijnglas

Olieverf op paneel
40 x 60 cm

Cover: Hermien Buytendijk "Theetijd"

Galerie Pictura - Aijen

4 nov. -Tijd van Stilte -12 jan. 2019

**Brita Seifert, Dick van Heerde, Hermien Buytendijk,
Hieke Meppelink, Hub Pollen, Jack van Iwaarden,
Jan Kootstra, Marina Radius, Meg den Hartog,
Nanna de Klerk, Romee Kanis, Wout Wachtmeester.**

Openingstijden:

**Dinsdag t/m zaterdag 14.00 - 17.00 uur
en op afspraak.**

**Alle kunstwerken staan ook op:
www.galeriepictura.nl**

**Galerie Pictura
Aijenseweg 16b**

5854 PT Aijen

Noord-Limburg

+31(0)485-341970

+31(0)6-20425630

info@galeriepictura.nl

Brita Seifert

Tovenares met pastel en kleurpotlood.

In elk werk probeert Brita Seifert een haar herkenbare emotie te verwerken, vaak dingen uit het dagelijks leven met een zekere expressiviteit die zich sterk wendt tot de fantastische, erotische en magisch realistische beelden. Brita's werk wordt vooral geïnspireerd door muziek, reizen en persoonlijke ervaringen. Brita Seifert is in 1980 begonnen met tekenen met potlood en papier, zij tekende eerst drie jaar modellen voor zij werd toegelaten tot de academie voor grafische en illustratie in Leipzig, waar zij, van 1983 t/m 1986 student was van Prof. Heinz Wagner en Werner Hennig. Van 1988 – 1989 volgde zij ook nog de academie voor Beeldende Kunst in Berlijn. In de periode 1989 t/m 1992 leefde Brita Seifert in Italië en liet zich daar inspireren door onder andere Leonardo Da Vinci en Albrecht Dürer maar ook door hedendaagse kunstschilders als Bruno Di Maio en Walter Giotto.

Dick van Heerde

Dick van Heerde is Member of The Society of Animal artists (Amerika)

Op elfjarige leeftijd maakte hij zijn eerste olieverfschilderij.

Eind jaren zeventig werkte hij mee aan de restauratie van de orgelluiken van de Nieuwe kerk in Amsterdam. Vanaf midden jaren tachtig richt Dick van Heerde zich volledig als professioneel kunstschilder. Jaarlijks reist hij naar Kenia en Tanzania om inspiratie op te doen voor zijn werk. Hierna ook naar Oman waar hij in opdracht van Z.K.H Sultan Quaboos van Oman meer dan 40 schilderijen maakte van de Fauna van Oman.

Hermien Buytendijk

Ze leerde etsen aan de Vrije Academie te Den Haag. Sinds 1991 exposeert ze met keramische beelden. Met haar beelden verbeeldt ze droom en werkelijkheid. Iedereen beziet de wereld vanuit zijn eigen 'denkraam'. Onze zienswijze is onlosmakelijk verbonden met de wijze waarop wij onze observaties inkleuren en betekenis geven. Hoe wij ook proberen de wereld door een nieuw venster te bekijken, we blijven altijd gevangen in ons eigen denkraam: de wijze waarop wij de werkelijkheid ondergaan. Voor Hermien is het werken met klei verslavend geworden. Acht dagen per week is ze bezig plastisch, grafisch en al schilderend haar beelden te creëren. Verslavend is ook de uitdaging om problemen op te lossen die ontstaan door de beperking die het werken met klei met zich meebrengt. Daardoor komt ze juist tot vondsten. Omdat klei nu eenmaal geen groot gewicht op dunne pootjes kan torsen, kwam ze op het idee om mensen met tafels en met muziekinstrumenten te laten vervloeien. Haar beelden worden hol opgebouwd en ze vond het een ontdekking om ook de binnenkant door openlatingen en beschildering een rol te laten spelen. Het geeft haar een enorm gevoel van vrijheid om door associaties van ideeën en woordspelingen tot iets nieuws te komen. Een nieuw denkraam is geboren !

Hieke Meppelink

Achter de werkelijkheid ligt een andere dimensie verborgen.

Als Hieke Meppelink daar een glimp van mag opvangen, dan is zij gelukkig! Muziek is een belangrijk thema in mijn werk. Hands fascineren haar eveneens: hoe ze musiceren, aanraken, liefhebben, communiceren.... Zij is zowel musicus als beeldhouwster. Door haar ervaring als zangeres vormen de klassieke liedkunst en poëzie een belangrijke inspiratiebron in haar beeldhouwkunst. Meestal werkt zij vanuit een idee, een concept dat vaak gevoed is door de klassieke vocale muziek. Al zingend ziet zij soms beelden voor zich, krijgt zij inspiratie, wordt zij aangeraakt. Boetseren is voor haar als zingen in klei, datgene in materie zichtbaar proberen te maken dat in eerste instantie onzichtbaar lijkt. In dit scheppingsproces is transformatie het sleutelwoord. In de zangkunst is dat het omvormen van een gevoel tot een vluchtige klank en in wezen ervaart Hieke beeldhouwen als een soortgelijk proces, ditmaal echter in een vaste, blijvende materie: oermaterialen als klei en brons.

Hub Pollen

Hub Pollen is vooral geïnspireerd door de 17- en 18de eeuwse stillevenschilders, maar ook door hedendaagse Nederlandse kunstenaars. Zijn schildertechniek is gebaseerd op de klassieke manier. Kennis van de te gebruiken materialen is voor hem belangrijk en ook het zelf maken van verf en vernis heeft hij zich eigen gemaakt. Schilderen was vroeger vooral een ambacht, dat je met veel oefening leren en dat is het voor hem nog steeds. Niet snel en gedreven, maar rustig en gedegen. Hij besteedt veel aandacht aan het bepalen van de compositie en de materialen die hij gaat schilderen. De lichtval bestudeert hij vooraf grondig, want dat spel van licht en donker geeft karakter aan zijn schilderijen. Pas als dat allemaal klopt, kan hij het doek opzetten. De ontwikkeling in zijn werk bevindt zich derhalve in de voortschrijdende verbetering ervan, niet in het veranderen van stijlen of materialen. Hij werkt altijd al in olieverf, dat vindt hij een heerlijk medium. Zijn stijl heeft duidelijke overeenkomsten met zijn karakter: hij is geobsedeerd door echtheid en dat komt voort uit perfectionisme dat weer terug te vinden is in zijn werk. Ook is hij nogal egocentrisch, hij werkt graag alleen. Bijna dagelijks is hij in zijn atelier te vinden, zelfs in de weekenden voor zover dat mogelijk is. Alleen, met zijn schildersattributen en de geur van olieverf en terpentijn, is hij in zijn element.”

Jack van Iwaarden te Vreede

Jack van Iwaarden de Vreede heeft de ruimte en rust die hij nodig heeft om zijn ideeën tot beelden te vormen gevonden. Eerst maakte hij voornamelijk beeldhouwde kunstwerken. Beeldhouwwerken van Mergelsteen en Marmer. Door het experimenteren met verschillende materialen kwam hij tot de conclusie dat hij door het uitvoeren van zijn kunstwerken in metalen het beste zijn gevoelens kon weerspiegelen. De uitdaging om van materialen die in hun oorsprong koud, onbuigzaam, hard en onberekenbaar zijn, zoals Cortenstaal, Roestvaststaal en Brons, kwetsbare, zachte Kunst te creëren. Dié kunst te vormen die hij vanuit zijn binnenste wil laten zien.

“Het uitbeelden van dromen die het niet verdienen dromen te blijven.”

Jan Kootstra

“En licht en eenvoud en stilte”

Dat zijn de kenmerken in de schilderijen van Jan Kootstra, licht en schaduw fascineren hem in een harmonieuze compositie. De compositie ontstaat uit een verzameling van oude maar ook nieuwe voorwerpen van (romeins)glas, aardewerk en (chinese) brons soms aangevuld met in en uitheemse vruchten. Voor een stilleven zet hij zelf gekozen objecten neer, en laat zich fascineren en inspireren door het spel van licht en schaduw. Hedendaags realisme, zo mag zijn werk genoemd worden. De tastbaarheid van de voorwerpen op de schilderijen doet de kijker steeds weer verwonderen en plezierig verrassen.

Marina Radius

Naast schilderen is het maken van beelden voor Marina Radius ook heel belangrijk. Sinds de jaren 80 werkt zij regelmatig in brons; vanaf 2000 ook af en toe in steen. Omdat zij figuratief werkt, hecht zij belang aan een goede techniek; de oude meesters uit de Renaissance, maar ook de schilders en beeldhouwers uit de 19e eeuw zijn voor haar een bron van inspiratie. Marina Radius kiest in haar schilder- en beeldhouwwerk duidelijk voor symbolische uitdrukkingen. In haar fantasie leeft zij met sprookjes en zuivere symboliek, waarbij zij door middel van haar geheel eigen filosofie een verbinding legt met het buitengewone en oneindige. Bij portretten probeert zij het wezen van mens of dier weer te geven, dus behalve de buitenkant ook de uitstraling.

Meg den Hartog

Tekenen en schilderen doet zij al haar hele leven.

De schilder-*genen* heeft zij geërfd van haar ouders: haar moeder tekent en schildert, haar vader tekende de ontwerpen voor meubels en beeldhouwde deze. Zij heeft van verschillende leraren les gehad, waaronder als laatste Poen de Wijs. Zij heeft zich gespecialiseerd in portret-tekenen en -schilderen; daarnaast schildert zij graag stille-*vens*.

Poen de Wijs: “Ik was jarenlang Meg’s teken- en schilderleraar, van mij leerde zij het vak. Mijn motto is al vele jaren: “Een goede tekenleraar gumt zichzelf uit” en dit is een mooi voorbeeld. Meg den Hartog schildert in de oude laag-over-laag techniek, een onderschildering waarover meerdere halftransparante en transparante lagen worden aangebracht. Maar de traditionele olieverf is vervangen door acrylverf. Ze weet daarmee een wereld tevoorschijn te toveren die helder en transparant is, met diepte, met licht en met gevoel voor detail. Haar stille-*vens* sluiten aan bij het stille-*vens*childeren uit voorbije tijden, maar zijn toch verrassend eigentijds. In haar portretten komt de kwaliteit van haar schilderen overtuigend naar voren: perfect geschilderd, een eigen visie en een persoonlijke stijl.

Wat ben ik blij dat ik mezelf heb uitgumd!”

Nanna de Klerk

Nanna Lea Abigaël (Tim) de Klerk Geboren te Laren NH

Opleiding: Rietveld academie en Academie Minerva te Groningen.

Nanna schildert in de traditie van het “Noordelijk realisme”.

Met eindeloos geduld en verfijnde penseelvoering schildert zij haar onderwerpen in doorschijnende glacerende lagen. Hierdoor krijgt de schildering een emailachtige oppervlak met een zijdezachte uitstraling. Door de vele opgebrachte lagen lijken de kleuren vanuit de diepte naar het oppervlak te komen en dragen zodoende bij aan de brilliance en delicaatheid van het schilderij. Door de keuze van haar onderwerpen en haar werkwijze ervaart men haar werk als vervreemdend realisme.

Romee Kanis

De bronzen beelden van Romee Kanis (1953) onderscheiden zich door een vrouwelijke benadering en een altijd gracieuze vorm. Het onderwerp van haar beelden is veelal 'de vrouw', waarbij ze de natuurlijke schoonheid weergeeft, zonder daarbij een ideaal beeld te schetsen. Veelal combineert ze haar beelden met glazen vormen of stenen sokkels, die een onderdeel zijn van het totaalbeeld. Dit geeft haar werk een luchtig karakter en benadrukt de sierlijkheid van haar beelden. Romee Kanis (Jutphaas 1953) was op jeugdige leeftijd al het menselijke figuur aan het natekenen wat later resulteerde in portrettekenen. En er ontstond een blijvende voorkeur om realistisch en impressionistisch te werken. De grootste uitdaging aangaan om het gelijkend te krijgen was altijd aanwezig. Toen zij aan het eind van de jaren tachtig in aanraking kwam met beeldhouwen was ze meteen verkocht. Boetseren was het enige wat ze nog wilde. Nu kon ze veel intiemer met haar werk zijn. Het tot leven brengen is het grote streven. Een verslaving waarin ze steeds hogere eisen stelt aan haarzelf. De expressie verbeeld in was, klei en uiteindelijk in brons. Haar bronzen beelden tonen de mens in zijn naakte onschuld, romantisch gekleed of gewoon zoals ze zich voelen.

Wout Wachtmeester

Wout Wachtmeester (1958) is autodidact. Sinds 1992 is het schilderen een serieuze activiteit in zijn leven geworden. In de loop van de tijd heeft zijn werk zich ontwikkeld van drukke overladen schilderijen tot sobere, meer evenwichtige werken. Met zijn werk tracht hij de schoonheid te vangen en tegelijkertijd de vergankelijkheid. De tegenstelling schoonheid en vergankelijkheid is langzamerhand tot zijn hoofdthema uitgegroeid. De schoonheid wordt in zijn schilderijen gesymboliseerd door de mensfiguur, vooral de vrouwfiguur, maar de laatste tijd speelt ook de manfiguur een grotere rol. Ze waren vaak geplaatst in desolate landschappen en klassieke entourages met antieke, oosterse beelden. Op de laatste schilderijen volstaat een bijna monochrome donkere achtergrond als decor om de emoties van de figuren nog meer te verdiepen. Het spel met licht/donker geeft het werk een intense sfeer. Naast de mensfiguren zijn ook vogels steeds vaker het onderwerp dat geschilderd wordt. Min of meer ontstaan als een toevallig “bij-product” op de figuurschilderijen zijn de vogelschilderijen inmiddels uitgegroeid tot zelfstandige werken, die met dezelfde intensiteit zijn geschilderd als de mensfiguren.

Jan Kootstra

Lenteklokje

Olieverf op paneel

Beeldmaat 34 x 33 cm

Jack van Iwaarden de Vreede

Vertrouwen

Brons oplage 8 stuks

36 cm hoog

Marina Radius

Schaak

Olieverf op paneel

Beeldmaat 13 x 18 cm